

Opvoedtip van de maand:

Straks rapport...?

Eind december, een traditionele feestperiode, maar ook de beoordeling van de voorbije examens. Een goed rapport draagt bij tot de feestsfeer. Maar wat met een 'slecht' rapport?

De eerste emoties

Teleurstelling, boosheid, verdriet, hoop,... De hele revue kan passeren, bij ouder en kind. Bij de ene al wat zichtbaarder dan bij de andere. De ene ouder roept zijn boosheid en teleurstelling eruit. De andere laat de ontgoocheling stilzwijgend voelen. Zoon Bram is er zichtbaar kapot van, dochter Lies 'lijkt' het niet te deren.... Geen vanzelfsprekende situatie waarin (beide) ouder(s) en kind elkaar terug moeten vinden om de weg vooruit te gaan.

Wat is een 'slecht' rapport?

Waar leg je de lat? Bij het kennen en kunnen van je kind en/of bij de dromen en verwachtingen van jezelf? Boven of onder het klasgemiddelde? En wat is haalbaar voor je kind? Waar legt je kind de lat? Wanneer moet je je zorgen maken?

Praten met je kind

Begin met 'luisteren', onbevooroordeeld (niet gemakkelijk, maar zo belangrijk om ECHT te weten wat er in je kind omgaat!). Wat denkt hij erover? Hoe voelt zij zich? Heeft hij een verklaring voor de rode cijfers? Veel kinderen hebben van zichzelf het idee dat ze echt wel genoeg werken voor school.

Je eigen kijk op de situatie kan aanvullend zijn. De punten staan rood op wit... Daarover valt niet te discussiëren. Je kan gerust je eigen mening geven over : wat is voldoende lang studeren? wordt er efficiënt gewerkt? Laat je kind horen dat twijfels en onzekerheden nu op tafel mogen komen!! Jullie willen immers samen op zoek gaan naar 'hoe verder'?

Straffen helpt?

Elke dag van de vakantie ga je die oefeningen van wiskunde hermaken. Uitgangsverbod tot je beter presteert..., werkt (misschien...) als je zelf de regie in eigen handen wil houden. Je kind leren dat studeren en werken aan de eigen toekomst zijn verantwoordelijkheid wordt, vraagt een andere aanpak.

Aandacht voor wat er goed gaat?

Natuurlijk moet je de ogen niet sluiten voor wat je oogappel nog te leren heeft. Maar is er ook aandacht voor de inzet die geleverd is? Voor de vakken die wel goed gaan?...

Kan je ook naar zoon of dochter kijken als iemand die sociaal en altijd hulpvaardig is, of zie je enkel de ondermaatse inzet voor het studeren?

Januari, een nieuw kalenderjaar, maar ook een nieuwe start?

Samen met je kind zoeken naar : wat kan helpen? Wat denkt je kind dat er moet veranderen? Geef je kind ruimte om hierover na te denken en maak het samen concreet. Meer studeren? Maar wat betekent dat dan?

Vanaf januari terug beneden studeren? Of juist niet? Misschien helpt een werkschema? Kinderen weten zelf vaak wat ze nodig hebben.

De tips die je als ervaren ouder meegeeft kunnen helpen, maar zijn niet DE oplossing wanneer je kind er zichzelf niet in terugvindt! Misschien komen jullie er samen niet uit en kan je overleggen met de leerkracht en/of met de medewerker van het CLB.

Meer informatie over opvoeden vind je op Groeimee.be